

Przez posiadanie prawa jazdy należy rozumieć takie sytuacje, w których prawo jazdy nie jest w danym momencie ważne, ale po spełnieniu przewidzianych prawem okoliczności jego ważność może zostać ponownie przywrócona - stwierdził WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 29 sierpnia 2018 r., sygn. akt: II SA/Go 448/18. *Podkreślić należy, iż stosownie do art. 7 ust. 5 dyrektywy nr 2006/126/WE jedna osoba nie może posiadać więcej niż jednego prawa jazdy.*

W niniejszej sprawie, podstawę materialną odmowy wydania prawa jazdy stanowił art. 12 ust. 1 pkt 5 ustawy o kierujących pojazdami, zgodnie z którym, prawo jazdy nie może być wydane osobie, która uzyskała za granicą prawo jazdy, a to prawo jazdy zostało zatrzymane lub uprawnienie do kierowania pojazdami zostało cofnięte - w okresie obowiązywania zatrzymania prawa jazdy lub cofnięcia uprawnienia.

Z pisma Federalnego Urzędu ds. Ruchu Drogowego wynika, że skarżący nie posiadał ważnego niemieckiego prawa jazdy i mógł on ponownie uzyskać uprawnienie do kierowania pojazdami jeżeli przedłoży pozytywną opinię medyczno-psychologiczną. Potwierdzają to orzeczenia na podstawie, których zatrzymano prawo jazdy dołączone do tego pisma. Oznacza to, że wystąpiła sytuacja opisana w art. 12 ust. 1 pkt 5 ustawy o kierujących pojazdami. Skarżący uzyskał za granicą prawo jazdy, ale jego uprawnienie do kierowania pojazdami zostało okresowo cofnięte, a jego odzyskanie wymaga przedstawienia opinii lekarsko-psychologicznej. Jak wynika z treści skargi, skarżący błędnie utożsamia okres cofnięcia uprawnień do kierowania pojazdami w rozumieniu art. 12 ust. 1 pkt 5 ustawy o kierujących pojazdami z orzeczonym okresem, w którym skarżący nie mógł w ogóle odzyskać takich uprawnień. Tymczasem po upływie tego okresu, w którym skarżący w ogóle nie mógł odzyskać uprawnień do kierowania pojazdami, nadal z mocy obowiązujących przepisów niemieckich trwa okres cofnięcia tych uprawnień, które skarżący może odzyskać tylko po spełnieniu warunku w postaci przedłożenia pozytywnej opinii lekarsko-psychologicznej.

W świetle ustalonych okoliczności faktycznych w oparciu o dokument urzędowy - pismo Federalnego Urzędu ds. Ruchu Drogowego istniała, w ocenie Sądu, prawna podstawa do wydania decyzji odmawiającej skarżącemu wydania polskiego prawa jazdy, którą stanowił art. 12 ust. 1 pkt 5 ustawy o kierujących pojazdami.

Przepis art. 12 ust. 1 pkt 5 ustawy o kierujących pojazdami stanowi odzwierciedlenie regulacji zawartych art. 11 ust. 4 dyrektywy nr 2006/126/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie praw jazdy (Dz.U.UE.L2006.403.18 z późn. zm. - określanej dalej jako dyrektywa nr 2006/126/WE), zgodnie z którym państwo członkowskie odmawia wydania prawa jazdy osobie, której prawo jazdy podlega ograniczeniu, zawieszeniu lub cofnięciu w innym państwie członkowskim. Państwo członkowskie może także odmówić wydania prawa jazdy osobie ubiegającej się o prawo jazdy, której prawo jazdy zostało w innym państwie członkowskim unieważnione. Celem tych przepisów jest uniemożliwienie osobom, które zostały wykluczone z uczestnictwa w ruchu drogowym na terytorium jednego z krajów członkowskich Unii Europejskiej, ominięcia sankcji nałożonych mocą prawomocnych orzeczeń właściwych władz i niedopuszczenie ich do ruchu drogowego bez uprzedniego spełnienia określonych przepisami prawa warunków do odzyskania uprawnień do kierowania pojazdami. Skoro zatem, aby ubiegać się o ponowne wydanie uprawnienia do kierowania pojazdami w Niemczech skarżący musiałby spełnić dodatkowy warunek, a mianowicie przedstawić pozytywną opinię lekarsko-psychologiczną potwierdzającą jego zdolność do uczestnictwa w ruchu drogowym, to wydanie mu polskiego prawa jazdy bez spełnienia tego warunku prowadziłoby do obejścia prawa niemieckiego. Właśnie wyeliminowaniu możliwości takiego obejścia prawa państw członkowskich służy powołany

wyżej przepis dyrektywy i stanowiący jego odpowiednik art. 12 ust. 1 pkt 5 ustawy o kierujących pojazdami. W kontekście powyższych uwag brak było zatem również podstaw do kierowania przez polski organ skarżącego na te badania.

Jak wskazuje się w orzecznictwie, prawodawca unijny w art. 7 ust. 5 dyrektywy nr 2006/126/WE, z uwagi na cele przyświecające wprowadzeniu wspólnych unormowań w zakresie prawa jazdy, nie ograniczył się do odniesienia tylko do ważnych praw jazdy sensu stricte, ale także do takich praw jazdy, które pomimo, że nie stanowią ważnego uprawnienia do kierowania pojazdami w danym momencie, to po spełnieniu określonych warunków formalnych mogą takie uprawnienia ponownie stanowić. Ten zabieg prawodawczy miał na celu uniknięcie rozbieżności w rozumieniu ważności dokumentu (prawa jazdy) przez Państwa Członkowskie.

W taki też sposób należy odczytywać zawarte w piśmie Federalnego Urzędu ds. Ruchu Drogowego z dnia (...) czerwca 2017 r. sformułowania dotyczące ważności prawa jazdy, zwłaszcza w kontekście dalszych wyjaśnień w nim zawartych. Z treści art. 11 ust. 4 dyrektywy nr 2006/126/WE wynika, iż odmawia się wydania prawa jazdy osobie, której prawo jazdy podlega ograniczeniom, zawieszeniu lub cofnięciu w innym państwie członkowskim, a więc osobie, która z powyższych względów aktualnie go nie posiada i z takim przypadkiem mieliśmy do czynienia w niniejszej sprawie.